

มองให้รอบทิศ... ..แล้วค่อยคิดออกมา

Wholistic Approach to High Potential People

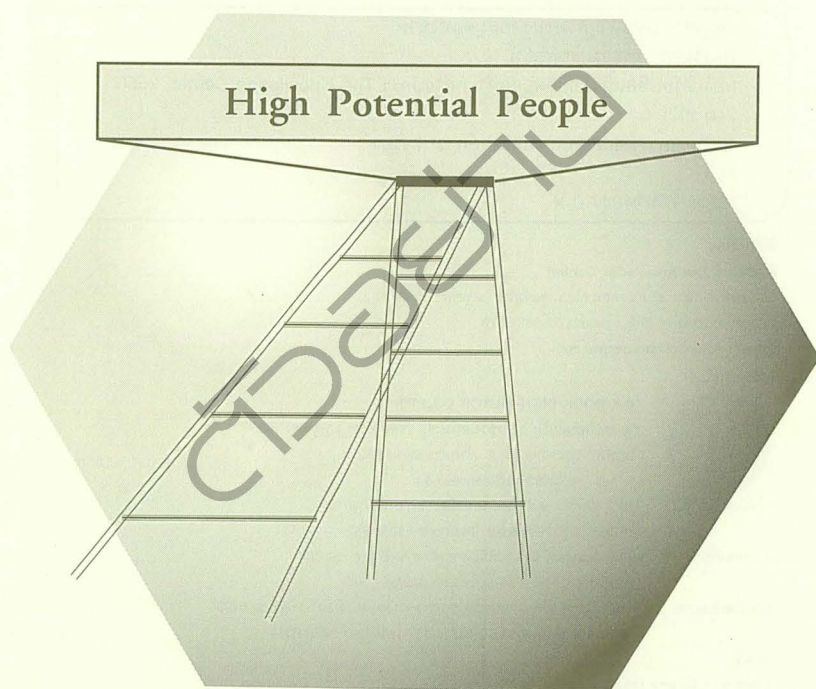
The Knowledge Center

นำเสนอเนื้อหาที่ดี มีคุณค่า

ไพณรินทร์ ไพธรรมโชติวัฒน์

มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา

Wholistic Approach to High Potential People

บันได 5 ขั้นสู่การเป็นผู้มีศักยภาพสูง

โดย...ไพณรินทร์ ไพธรรมโชติวัฒน์

คำนำสำนักพิมพ์

หนังสือ “มองให้รอบทิศ แล้วค่อยคิดออกมา” เป็นหนังสือเพื่อการพัฒนาตามแนวองค์รวมที่โดดเด่น ทรงคุณค่าด้วยสาระ ให้แนวคิด ปรัชญาในการดำเนินชีวิต ให้เป็นอยู่อย่างมีสติ รอบครอบและเสริมสร้างปัญญา ตลอดจนสามารถนำมาปรับใช้กับโลกยุคปัจจุบัน ซึ่งเป็นโลกของยุคไอทีและนาโนเทคโนโลยี โดยเฉพาะเมื่อกระแสสิ่งแวดล้อมรอบตัวเราเต็มไปด้วยการแข่งขันที่รุนแรงจนดูเหมือนว่าเราต้องคิด ต้องติดตาม และปรับตัวให้ทันกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกที่มีอยู่ตลอดเวลา เห็นได้จากในชีวิตประจำวันที่เรามักจะประสบปัญหาว่าหลายครั้งที่เราได้ ตัดสินใจทำสิ่งหนึ่งสิ่งใดด้วยความไม่รอบครอบ ไม่ถ่วงถี่ ซึ่งทำให้เราต้อง เสียหายหรือเสียใจเมื่อมาพบภายหลังว่ายังมีอีกหลายแง่มุมที่เรายังไม่ได้มองให้ครบถ้วน ซึ่งหนึ่งในกระบวนการจัดการกับปัญหาในลักษณะนี้ได้รวมอยู่ในหนังสือ “มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา” เล่มนี้ ที่ได้ประยุกต์หลักการของทศกในพระพุทธศาสนาที่ชาวตะวันตกให้การ ยอมรับสู่การบริหารจัดการ ในรูปแบบที่สามารถใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาตนเองและองค์กรไปพร้อม ๆ กัน ด้วยวิธีการนำเสนอโมเดลแบบ ขึ้นบันไดให้เราก้าวตามลำดับอย่างค่อยเป็นค่อยไปทีละขั้นทีละตอนของ การรับรู้และการพัฒนา นำพาให้เราไปสู่ผู้ที่มีศักยภาพสูงที่สมบูรณ์แบบ

นักพัฒนาองค์การนาม ไพนรินทร์ ไพธรรมโชติวัฒน์ ได้ถ่ายทอด แนวความคิดตามมุมมองแบบองค์รวมของนักจิตวิทยาอุตสาหกรรม ผสมผสานกับประสบการณ์ที่สั่งสมจากการทำงาน ร้อยเรียงด้วย ภาษาที่เรียบง่าย เพื่อที่จะสื่อให้กับผู้ที่สนใจด้านการพัฒนาตนเองและพัฒนาองค์กรในทุกอาชีพ ทุกเพศและทุกวัยให้ได้รับอรรถรสของ เนื้อหาอย่างเท่าเทียมกัน ทำให้หนังสือเล่มนี้เป็นหนังสือด้านจิตวิทยา การพัฒนาตนเองและองค์กรชั้นนำที่สำนักพิมพ์ The Knowledge Center ภาคภูมิใจนำเสนอให้เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของกุญแจไข การไขประตูไปสู่ความสุขและความสำเร็จของทุกท่าน

ด้วยความปรารถนาดี

The Knowledge Center

คำนำ

กระบวนการหรือแนวคิดที่พัฒนามาพร้อมๆ กับการพัฒนาธุรกิจ และอุตสาหกรรม รวมถึงการเจริญเติบโตของบ้านเมืองได้เดินตามแนวคิดทางโลกตะวันตก ที่มุ่งเน้นที่การผลิตในปริมาณที่มาก และตอบสนองความต้องการของระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรมในช่วงเวลาที่จำกัดที่สุด เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ทางธุรกิจเป็นสินค้าและบริการที่ต้นทุนต่ำ (Economies of Scale) ในปริมาณที่มาก และใช้ระยะเวลาการผลิตที่สั้นที่สุด (Economies of Speed) ตามแบบฉบับของการวัดในโลกตะวันตก ที่เห็นได้ในระบบการผลิตต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการรี้อปรระบบ (Re-engineering) หรือการใช้ระบบผลิตแบบทันเวลาพอดี (Just in Time) การกำหนดระบบมาตรฐาน ISO ตลอดจน six sigma รวมไปถึงการบริหารแบบคุณภาพทั่วทั้งองค์กร TOM ที่ได้รับความนิยมและยอมรับในระดับหนึ่ง แต่กระบวนการต่างๆ เหล่านี้ ล้วนเน้นไปที่การปรับพฤติกรรมมนุษย์จากภายนอกทั้งสิ้น (Behavioral Approach) ซึ่งเป็นการปรับพฤติกรรมมนุษย์โดยมุ่งไปที่การปรับระบบนำหน้าการปรับคน และยังเป็นกระบวนการที่เริ่มจากภายนอกสู่ภายใน ที่กำหนดกรอบให้มนุษย์ต้องเดินตามและส่งผลให้มนุษย์ต้องมีการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมตามระบบเหล่านี้เป็นอย่างมาก ตัวอย่างเช่น การวัดคุณภาพจากการกำหนดระดับที่ยอมรับได้ในระดับ six sigma นั้น จะยอมให้มีความผิดพลาดเพียง 3.4 ครั้งใน 1 ล้านครั้งของการผลิต ซึ่งกว่าจะได้มาถึงคุณภาพในระดับของ

six sigma นี้ จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมของมนุษย์ในการทำงานเป็นอย่างมาก ซึ่งต้องเริ่มต้นจากการบริหารการเปลี่ยนแปลงทั่วทั้งองค์กร และในทางปฏิบัติยังไม่แน่ว่าจะเป็นไปได้หรือไม่ เพราะการคิดที่ระดับของ six sigma นั้น มาจากข้อมูลทางสถิติไม่ใช่ข้อมูลที่เก็บจากพฤติกรรมจากการทำงานที่แท้จริง

แต่มุมมองของโลกยุคปัจจุบันมุมมองของโลกในอนาคต มนุษย์กลับหลังมามองวิถีชีวิตทางโลกตะวันออกที่เน้นความสุขและสำเร็จในการทำงาน และในทุกขั้นตอนของกระบวนการทำงานและการดำเนินชีวิต โดยแนวคิดทางโลกตะวันออกมีลักษณะที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่เน้นการสร้างให้ระบบมาอยู่ในตัวคนอย่างสมบูรณ์แบบ และเป็นระบบที่ได้ดุลยภาพกับสิ่งแวดล้อม ซึ่งผสมผสานอยู่ในวิถีชีวิตและการอยู่ร่วมกันตามรูปแบบวัฒนธรรมและสังคม อีกทั้งสามารถรักษาดุลยภาพของสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมกันอยู่ให้อยู่ร่วมกันได้อย่างกลมกลืน และด้วยคุณสมบัติต่างๆ เหล่านี้เอง จึงทำให้โลกทั้งโลกเริ่มให้ความสนใจและศึกษาแนวคิดแบบโลกตะวันออกมากยิ่งขึ้น โดยเฉพาะความลึกซึ้งของแนวคิดและปรัชญาทางโลกตะวันออกที่สามารถอธิบายแนวคิดของโลกตะวันตกที่เน้นกระบวนการวัดทางวิทยาศาสตร์เป็นหลักได้ และที่น่าสนใจมากเข้าไปอีกคือ เราจะหาวิธีการนำแนวคิดของโลกตะวันออกมาใช้ในการระบบการผลิต การบริหารจัดการองค์กรได้อย่างไร ตลอดจนเราจะมองหาวิธีการนำแนวคิดนี้มายึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตให้ประสบความสำเร็จได้อย่างไรในกระแสโลกยุคปัจจุบันที่เน้นกันแต่ “ความสำเร็จ” จนลืมคำว่า “ความสุข” ซึ่งเป็นสิ่งที่ทุกคนแสวงหาและต้องการให้เกิดขึ้นควบคู่กันไปกับการดำเนินชีวิต

(6) Wholistic Approach to High Potential People.

การศึกษาแบบโลกตะวันออกเน้นที่ “การมองเห็น” ซึ่งการมองเห็นแบบโลกตะวันออกนี้ แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิงกับการเห็นในลักษณะทั่วไป และด้วยการเห็นนี้ เป็นจุดเริ่มต้นและเป็นสิ่งที่มี อิทธิพลอย่างยิ่งในการพัฒนาแนวคิดแบบองค์รวม ซึ่งเป็นที่มาของหนังสือ “มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา” เล่มนี้ โดยอาศัยการอธิบายความเป็นไปของโลกผ่านมุมมองของหลักการทางวิทยาศาสตร์และหลักการทางจิตวิทยามนุษย์เข้าด้วยกัน มาช่วยกันทำให้เกิด “การมองเห็น” แบบตะวันออก

อีกทั้งในหนังสือเล่มนี้ นอกจากจะได้รวบรวมแนวคิดเชิงตะวันออกที่ผสมผสานวิถีชีวิต ศิลปวัฒนธรรมอันเป็นรากฐานที่สำคัญในการดำเนินชีวิตไว้แล้ว สิ่งที่สำคัญที่สุดคือ ได้รวบรวมหลักธรรมคำสอนทางพระพุทธศาสนาที่เป็นแนวทางและวิถีชีวิตของชาวตะวันออกเข้าไว้ด้วยกันอย่างเหมาะสมและกลมกลืน เป็นองค์รวมที่สวยงามอย่างยิ่ง เหมาะสมที่จะนำมาพิจารณาและยึดถือเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิต และยังสามารถนำมาปรับปรุงและประยุกต์ใช้ในการทำงาน ซึ่งจะทำให้เราเข้าใจความเป็นไปของโลก และอยู่ในโลกใบนี้อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จมากยิ่งขึ้น

ไพณรินทร์ ไพบรรณโชติวัฒน์

สิงหาคม 49

(หนังสือทุกเล่มต้องมีลายเซ็นของผู้เขียน)

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(4)
สารบัญ	(8)
บทนำ	1
ภาคแรก ธรรมชาติของการรับรู้	5
บทที่ 1 สิ่งที่มี กับ สิ่งที่เห็น	7
บทที่ 2 สิ่งที่เราเห็นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่เห็น	15
บทที่ 3 มองโลกตามการรับรู้	39
ภาคสอง พัฒนาการความสัมพันธ์	51
บทที่ 4 พัฒนาการรับรู้	53
บทที่ 5 พัฒนาการความสัมพันธ์	83
บทที่ 6 มองโลกตามความเป็นจริง	133
ภาคสาม มุมมองใหม่	138
บทที่ 7 สุ่มมมองใหม่	139

(8) Wholistic Approach to High Potential People.

ภาคสี่ ตัวตนใหม่	159
บทที่ 8 ตัวตนใหม่	161
บทที่ 9 สู่ศักยภาพที่กว้างไกล	191
บทที่ 10 พลังมวลแห่งความบริสุทธิ์	197
 ด้านหลังของบันไดทางลัดสู่ความสำเร็จ	 209
สรุปสิ่งที่ได้รับจาก “มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา”	217
 ภาคผนวก หลักการทิศหก	 220
วันทาทิศหก	227

บทนำ

หลายท่านคงแปลกใจที่หนังสือเล่มนี้ใช้คำว่า Wholistic แทนที่จะใช้คำว่า Holistic ซึ่งทั้งสองคำนี้แปลว่า “องค์รวม” เหมือนกัน แต่การที่ผู้เขียนตั้งใจที่จะใช้คำว่า Wholistic เป็นชื่อของหนังสือ ด้วยเหตุผลสองประการคือ ประการแรก เพราะคำว่า Whole แปลว่า “การรวมเข้าด้วยกัน” ตามทฤษฎีของนักจิตวิทยากลุ่ม Gestalt ที่ใช้อ้างอิงในหนังสือเล่มนี้ อีกทั้งเพื่อเป็นเกียรติแก่นักจิตวิทยากลุ่มนี้ด้วย และประการที่สอง คำว่า Wholistic มีการใช้กันอยู่ในด้านสมรรถนะของบุคคล ซึ่งเป็นวัตถุประสงค์ที่สำคัญของหนังสือเล่มนี้ที่เน้นไปที่กระบวนการปรับสมรรถนะจากภายในตัวบุคคลเป็นหลัก ในการพัฒนาความสามารถที่เป็นเชิงสมรรถนะโดยอาศัยแนวคิดของโลกตะวันออกมาใช้ในการอธิบาย

จะเห็นได้ว่าประเด็นหลักของหนังสือ “มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา” (Wholistic Approach to High Potential People) เล่มที่อยู่ในมือท่านนี้ เน้นที่การมองให้เห็นเป็นสำคัญ และจากจุดของการมองให้เห็นนี้เองจึงพัฒนาขึ้นไปตามลำดับขั้นสู่การพัฒนาความสัมพันธทำให้เกิดมุมมองใหม่และตัวตนใหม่ที่มีศักยภาพสูงขึ้น และการพัฒนาที่เกิดขึ้นจากกระบวนการภายในที่มีลำดับขั้นของการพัฒนามาจากการมองด้วยอำนาจจำแนกที่เรียกว่าเป็นการมองที่ใช้วิจารณ์ญาณ โดยเน้นว่าต้องมองให้เห็นดังกล่าวนั้นมาแล้ว จึงเป็นที่มาของชื่อภาษาไทยของหนังสือเล่มนี้ว่า

2 Wholistic Approach to High Potential People.

“มองให้รอบทิศ แล้วค่อยคิดออกมา” และวิธีการใช้หนังสือเล่มนี้จะเกิดประโยชน์สูงสุด หากท่านได้อ่านแล้วค่อยคิด ค่อยพิจารณา ไตร่ตรองด้วยตัวท่านเอง การที่ท่านจะค้นคว้าหรือทักท้วงว่าเป็นจริงตามผู้เขียนว่าไว้ก็คงดูกระไรอยู่ โดยเฉพาะวัตถุประสงค์หลักคือ ผู้เขียนตั้งใจเขียนให้กับท่านผู้อ่านที่แสวงหาแนวทางแบบโลกตะวันออกหรือแนวพุทธ ที่อธิบายด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์และจิตวิทยามาช่วยขยายความให้เห็นภาพ และอธิบายด้วยโมเดลแบบขั้นบันได เพื่อให้ง่ายต่อการทำความเข้าใจ ควบคู่ไปกับการสอดแทรกรูปภาพต่างๆ ที่ช่วยทำให้เห็นภาพรวมของหนังสือเล่มนี้ได้ชัดเจนยิ่งขึ้น โดยแบ่งเป็น 4 ภาค ดังนี้

ในภาคแรกจะเป็นการปูพื้นฐานให้เห็นถึงธรรมชาติความเป็นไปของโลก โดยเน้นที่การมองในบทที่ 1 ที่พูดถึงสิ่งที่มีกับสิ่งที่เราเห็น เป็นการเกริ่นนำและจำแนกการมองออก ในบทที่ 2 คือสิ่งที่เห็นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่เป็น และสรุปจบภาคแรกในบทที่ 3 คือ การมองโลกตามการรับรู้ โดยเมื่อจบภาคแรกท่านผู้อ่านจะเข้าใจถึงธรรมชาติของการรับรู้ และการดำรงอยู่ของสิ่งต่างๆ บนโลกด้วยความคุ้นเคย จนเห็นเป็นเรื่องธรรมดาหรือเป็นความเคยชินไปในที่สุด

ส่วนในภาคสอง เป็นขั้นตอนของการพัฒนาซึ่งแยกเป็นสามบท เพื่อง่ายต่อการทำความเข้าใจ เริ่มจากบทที่ 4 คือการพัฒนาการรับรู้และในบทที่ 5 เป็นการพัฒนาความสัมพันธ์ และปิดท้ายภาคสองด้วย บทที่ 6 มองโลกตามความเป็นจริง โดยในภาคสองนี้ท่านจะก้าวขึ้นไปอีกขั้นหนึ่งของการมีศักยภาพด้านการมีอำนาจจำแนก จนเกิดมุมมองใหม่ที่แตกต่าง

ภาคสามกล่าวถึงการไปสู่มุมมองใหม่ ในบทที่ 7 ซึ่งเป็นมุมมองแบบองค์รวมตามแบบฉบับของโลกตะวันออก และบทนี้จะเป็นส่วนที่เชื่อมโยงแนวคิดของโลกตะวันตกและตะวันออกเข้าด้วยกัน

และภาคสุดท้ายคือภาคสี่จะเริ่มด้วยตัวตนใหม่ในบทที่ 8 ตามด้วยสู่ศักยภาพที่กว้างไกลในบทที่ 9 และบทสุดท้ายคือ พลังมวลแห่งความบริสุทธิ์ในบทที่ 10 ซึ่งเป็นการกล่าวถึงสิ่งที่ได้รับจากการพัฒนาในแต่ละขั้นของการไปสู่ความสำเร็จ

โดยทั้งสี่ภาคนั้น ได้สรุปเป็น Model ที่ง่ายต่อการเรียนรู้ที่เป็นแบบขั้นบันได ช่วยในการอธิบายให้ท่านติดตามไปที่ละขั้นอย่างมีหลักการและอ้างอิงเหตุผลด้วยหลักการทางวิทยาศาสตร์ จิตวิทยา และพุทธศาสตร์ ซึ่งเป็นแนวทางของโลกตะวันออก เพื่อให้เกิดสภาวะแห่งปัญญาญาณที่เกิดจากการเรียนรู้ด้วยตัวท่านเอง

นอกจากนี้ยังมีด้านหลังของบันได ซึ่งเป็นทางลัดสู่ความสำเร็จแบบง่ายตามแนวพุทธที่บางครั้งวิทยาศาสตร์ ยังตามไปไม่ถึง และสรุปท้ายเล่มด้วยสิ่งที่ได้รับจากหนังสือเล่มนี้ เพื่อให้ท่านสามารถนำไปปรับใช้ในการดำเนินชีวิตประจำวัน และพัฒนาประสิทธิภาพในการทำงานของท่าน ตลอดจนเพื่อนำพาท่านไปสู่การเป็นผู้ที่มีศักยภาพสูง

โดยสรุปแล้วหนังสือเล่มนี้จะพาท่านขึ้นบันไดของความสำเร็จไปที่ละขั้น จนพบวิถีทางด้วยตัวของท่านเอง และชมวดท้ายด้วยบทสรุปเบื้องหลังของบันไดที่นำพาไปสู่ความสำเร็จนั้น เป็นทางลัดที่ช่วยอธิบายด้วยคำสอนตามแนวตะวันออกที่มีความกลมกลืน และสอดคล้องกับสังคมทำให้บันไดด้านหน้าและบันไดด้านหลังพึ่งพิงกันอยู่ด้วยดุลยภาพของมิติทั้งสองของทางโลกและทางธรรม ที่ดำรงอยู่ได้ด้วยการพึ่งพากัน

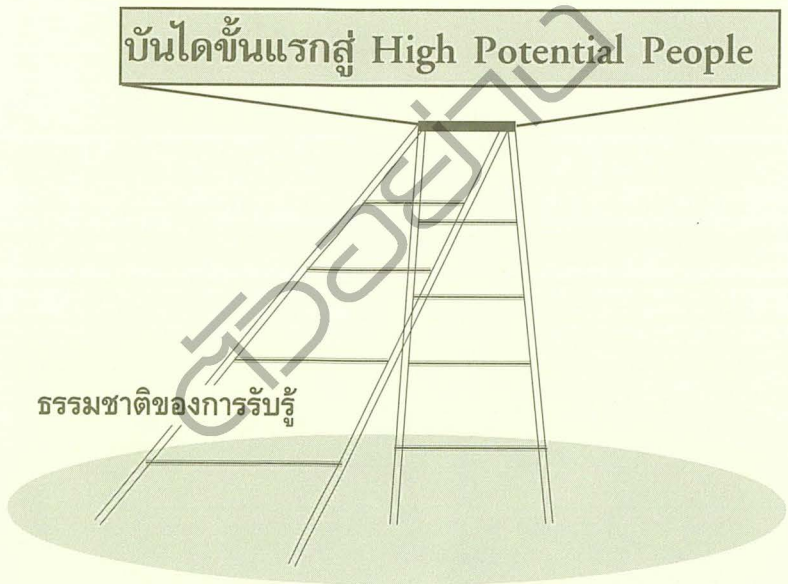
4 Wholistic Approach to High Potential People.

และกัน ตามวิธีการมองแบบองค์รวมของการดำรงอยู่ของโลกที่ต้องทำมาหากิน และโลกแห่งการพัฒนาที่เกิดจากการฝึกฝนตนเองจากภายใน ด้วยการมองโลกด้วยความเข้าใจตามแนวคิด ปรัชญาแห่งโลกตะวันออก ที่เน้นให้ทุกชีวิตดำรงคงอยู่อย่างมีสติ รู้เท่าทันโลกและอยู่บนโลกใบนี้ อย่างมีความสุขและประสบความสำเร็จไปพร้อม ๆ กัน •

ตัวอย่าง

ภาคแรก

ธรรมชาติของการรับรู้

- บทที่ 1 สิ่งที่มี กับ สิ่งที่เห็น
- บทที่ 2 สิ่งที่เห็นอาจจะไม่ใช่สิ่งที่เป็น
- บทที่ 3 มองโลกตามการรับรู้

Copyright

บทที่ 1

สิ่งที่มี กับ สิ่งที่เห็น

1

สິงที่อยู่รอบตัวเราทุกวันนี้เป็นสิ่งที่เราคุ้นเคยมาตั้งแต่เรายังอยู่ในวัยเยาว์

ตอนเราเป็นเด็ก มีคำถามเกิดขึ้นมากมายเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ที่แวดล้อมอยู่รอบตัวเรา และเราก็มองหาผู้ที่สามารถอธิบายถึงความเป็นไปของสิ่งแวดล้อมที่เราอาศัยอยู่นี้ เพื่อที่จะทำให้เรามองโลกและเข้าใจโลกได้อย่างกระจ่างมากยิ่งขึ้น ซึ่งนับว่าเป็นสิ่งที่ยากมากทีเดียวที่จะแสวงหาผู้ที่ให้คำตอบได้อย่างลึกซึ้ง และทำให้เราเข้าใจโลกใบนี้อย่างที่ตั้งใจไว้ ส่วนใหญ่แล้ว เรามักจะไม่ได้รับฟังคำตอบที่เราพึงพอใจ และแอบเก็บคำถามเหล่านั้นไว้ในใจคนเดียว และเมื่อนานวันเข้า ดูเหมือนว่าคำถามเหล่านี้จะลึบเลื่อนไปจากความทรงจำในวัยเด็ก ตามกาลเวลาที่หมุนเวียนเปลี่ยนไป และกิจกรรมต่างๆ ที่แทรกเข้ามาในชีวิต ทำให้ดูเหมือนว่าไม่เคยมีคำถามเหล่านั้นอยู่ในใจเรา

เมื่อโลกหมุนเวียนไปเรื่อยๆ เราเติบโตขึ้นมาพร้อมกับคำถามที่คงค้างคาอยู่ในใจ เด็กๆ ที่โตไล่หลังเรามักจะตั้งคำถามซึ่งเป็นคำถามเดียวกันกับที่เราเคยตั้งคำถามไว้สมัยเมื่อตอนที่เรายังเป็นเด็ก แต่มาถึงตอนนี้ เราจะเปลี่ยนมาอยู่ในฐานะของผู้ที่จะต้องตอบคำถามเหล่านี้ ไม่ใช่ฐานะของผู้ถามคำถาม คำถามที่หวนกลับมาเหล่านี้ เป็นคำถามในสมัย

ที่เราเป็นเด็ก เรามักจะมาถามผู้ใหญ่ให้ช่วยอธิบายในลักษณะเดียวกัน โดยพวกเขาตั้งคำถามเพื่อที่จะได้ทำความรู้จักและเข้าใจโลกใบนี้ ที่พวกเขายังไม่คุ้นเคย มากยิ่งขึ้น

“คนเราเกิดมาจากไหน”

“คนเราเกิดมาทำไม”

“ทำไมจึงมีดวงดาว มีพระอาทิตย์ มีพระจันทร์ มีโลก และมีเรา”

“ตอนท้องพาเราไปเที่ยวทะเล ในตอนนั้นเห็นพระอาทิตย์ลอม
ต่ำลงจนแตะพื้นน้ำ ผมมองเห็นพระอาทิตย์ค่อยๆ จมหายลงไม่
ในน้ำทะเล ทำไมน้ำทะเลจึงไม่ร้อนนั้นมาละครับ”

“ตอนท้องพาพวกเราไปเที่ยวภูเขา เมื่อรถที่เรานั่งวิ่งตรงไปนา
ภูทอกทำไมเราจึงเห็นเหมือนว่าต้นไม้ข้างทางวิ่งเข้ามาหาเราตลอด
เวลาแต่ทำไมดูเหมือนว่าเราวิ่งไปไม่ถึงภูทอกได้สักที”

คำถามเหล่านี้ล้วนเป็นคำถามเดียวกันที่เราเคยถามผู้ใหญ่สมัยที่
เราเป็นเด็กอายุไล่เลี่ยกับพวกเขา คำถามที่มากมายเหล่านี้ได้ปลั่งพรู
ออกมาจากความช่างคิดและความช่างสงสัยของเด็กๆ ซึ่งมันมากพอจน
ไปสะกิดภาพของคำถามเก่าๆ ในใจให้ผุดขึ้นมาจากจิตใต้สำนึกของเรา

“จะถามทำไม มันก็มันแบบนั้นมาตั้งแต่ท้องยังไม่เกิด”

“ตอนท้องตัวท่านๆ ก็ไม่เห็นมีใครมาถามคำถามของพ่อเหมือนกัน”
“ไม่ถามคุณปู่ซิคุณ ปู่เกิดมาก่อนพ่อซะอีก”

“ไต้หวันอีกหน่อย เมื่อพวกหนูเรียนๆ ไม่รู้ไม่เองนะแหละ ของเรา
 งามให้มากเรื่องนักเลง”

หรือ หน้าที่สุดคือ คำตอบที่ว่า

“จะรู้ไม่ทำไม อธิบายไม่พวกหนูก็ไม่เข้าใจหรอก”

มนุษย์เราคำนึงเคยกับสิ่งแวดล้อมภายนอกด้วยความเคยชินและความกลมกลืนกับมัน จนเราไม่สามารถอธิบายหรือแยกแยะได้ว่า ในโลกที่เราอาศัยอยู่ใบนี้ สิ่งต่างๆ ที่เรามองเห็นกับสิ่งที่ป็นอยู่จริงบนโลกใช้อะไรเป็นเส้นแบ่งให้เห็นถึงความเป็นจริง หรือการคงอยู่และดำรงอยู่ของมันให้แยกออกจากกันได้อย่างเด็ดขาด เรามองเห็นโลกใบนี้บนความกลมกลืน และตามความเชื่อที่สั่งสมและสืบทอดกันมายาวนาน

คนสมัยโบราณเชื่อกันว่าโลกแบน ผู้คนทั้งหลายจึงไม่กล้าเดินทางเพราะกลัวว่าจะเดินไปสุดขอบโลกด้วยความไม่ไ้ระวังตัว และอาจพลัดตกลงไปได้ จนเมื่อโคลัมบัสค้นพบทวีปอเมริกา คนในยุคนั้นจึงเริ่มเข้าใจสมมติฐานที่ว่า ลัณฐานของโลกที่เราอาศัยอยู่นี้เป็นทรงกลม เช่นเดียวกับสมัยปู่ย่าตายายของเรา มีนิทานปรัมปราสอนเด็กที่เล่าขานต่อๆ กันมาว่า บนดวงจันทร์มีพวกกระต่ายอาศัยอยู่ และพวกมันจะออกมาให้เห็นในคืนเดือนหงาย ต่อเมื่อนักวิทยาศาสตร์ประดิษฐ์กล้องส่องดูดาวที่ส่องได้ไกลกว่าสายตาของเราหลายร้อยหลายพันเท่า เพื่อสำรวจสิ่งที่อยู่ไกลออกไปในจักรวาล และเพื่อหาคำตอบว่าเรคือมนุษยชาติกลุ่มเดียวหรือไม่ที่อยู่ในกาแล็กซี่ทางช้างเผือกแห่งนี้ ความรู้ใหม่ๆ ผุดเกิดขึ้นผ่านกล้องส่องดูดาวที่ถูกพัฒนาขึ้นอยู่ตลอดเวลา มีการเฝ้ามอง

มองให้รอบทิศแล้วค่อยคิดออกมา

Wholistic Approach to High Potential People

High Potential People

The Knowledge Center

ท่าเสาเหนือวังสอติ บิคุณศา